

بررسی جایگاه هنر آجرکاری و کاشی کاری در معماری داخلی دوره قاجار (نمونه موردی: خانه بهروزی ها قزوین)

۱- مونا صداقتی دافچاهی ، ۲- حسین معتمد چابکی

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد لاهیجان، دانشگاه آزاد اسلامی، لاهیجان، ایران

۲- استادیار، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد لاهیجان، دانشگاه آزاد اسلامی، لاهیجان، ایران

(نویسنده اول): mona_sedaghati@yahoo.com

(نویسنده دوم): Behroozmc@gmail.com

چکیده

هنر آجرکاری و کاشی کاری به عنوان یک پدیده غیرعادی در تاریخ معماری این کشور، اصیل و غنی است. و با انواع نقاشی ها و تزئینات، حضور و هویتی دیرینه داشت. در حال حاضر، همزمان با میراث این گذشته خاص با معماری معاصر جهانی (از نئوکلاسیک تا مدرن) تلاقی می کند. این همزیستی، ترکیب، یکپارچگی و کارآیی، اشکال و عبارات بصری متفاوت یا جدیدی را ایجاد کرد این امر منجر به پیدایش سبک های تزئینی جدید در معماری معاصر در ایران شد. این مقاله در دست بررسی است و این بدان معناست که هنر تزئینی آجرکاری و کاشی کاری در دوران معاصر و به ویژه در اوایل دوره قاجار علیرغم تنوع سبکی در معماری، توانسته است تعدد ترکیبات طرح و تنوع نقش و فرم را ایجاد کند که در مقطع معاصر به عنوان شیوه شاخص، منحصر به فرد و بازگوکننده هنری ایرانی است.

سیر تحول حکمت و فلسفه در دوره قاجار را می توان فراز و نشیب خاصی دانست. فلسفه در دوره قاجار از دو بستر تاریخی پدید آمد و باید توجه داشت که فلسفه جدید اروپایی در دوره قاجار وارد مکاتب سنتی نشد. برعکس، این پدیده های جدید در مدارس وجود دارد که هیچ نسبتی با آموزش سنتی و کهن ندارند، از این رو فلسفه اروپایی جایی در میان اساتید فلسفه اسلامی باز نمی کند.

کلمات کلیدی: آجرکاری، کاشی کاری، معماری داخلی، قاجار، خانه بهروزی ها